Người Việt tại Wichita thời 1975 -1978,

Bài 2 - Ngày 05.03.2018

- Năm 1976

Sau ngày Tết Bính Thìn 1976, qua việc thông báo ai muốn di chuyển về thành phố thì phone về văn phòng. Sau đó số người ngỏ ý muốn rời bỏ bảo trợ khá đông *(người thì nêu lý bảo trợ bắt làm việc nhiều, người thì việc nông trại không phù hợp, và vì tỉnh lẻ buồn quá ...)*

Ngoài số gia đình tái định cư sau ngày 20.12.1975, trung ương USCC thông báo đầu năm 1976, Mỹ nhận định cư người tị nạn đang tạm cư tại các trại tị nạn bên Thái Lan. *(4 trại tạm cư tại Mỹ: Camp Pendleton, California,- Eglin Air Force Base, Florida, - Fort Indiantown Gap, Pennsylvania - và Fort Chaffee, Arkansas đã đóng cửa.)*

Số là, sau khi CSVN tiến chiếm Miền Nam ngày 30.04.1975, phía CSBV đưa quân qua Lào, cùng với lực lượng Pathet Lào lật đổ chính quyền Hoàng Gia Lào. Cho nên một số người bỏ chạy sang Thái Lan, ngoài sô người Lào, còn có số người Hmong, dưới trướng của Tướng Vang Pao và một số người Việt Nam cũng được nhận cho định cư tại Mỹ.

Phía anh em " đôc-thân-tại-chỗ " đã viết tại email trước *(khoảng trên 20 người vợ con còn kẹt lại VN, và khoảng 10 người chưa lập gia đình- tất cả số này toàn là thành phần cựu quân nhân)* làm việc tại hãng MBPXL thì đã được cho cầm dao. Qua các cuộc ăn nhậu cuối tuần, anh em nhờ người viết tìm hiểu thông tin về việc muốn học Anh Ngữ vào buổi tối, muốn học nghề thì học ở đâu, họ dạy những ngành nghề gì ... Một sô anh em trong nhóm còn nhờ người viết tiếp tay trong việc tìm kiếm nhà ở và đồ dùng cần thiết cho bạn bè tại các tiểu bang khác muốn về đây cư ngụ, việc làm thì phía hãng MBPXL hứa nhận cho vô làm. *(vì ban ngày phải đi làm, nên thời gian đi tìm hiểu rất hạn chế)*. Người viết đồng ý đi tìm hiểu và tiếp tay tìm kiêm nhà cửa giúp người mới đến là bạn bè người thân quen của nhóm " độc thân" này, kể cả việc ra phi trường đón rước.

Gần đến ngày 30.4.1976, kỷ niệm một năm ngày bỏ nước ra đi, nhất là để dễ dàng tìm kiếm việc làm cho người tj nạn, người viết đến gặp phóng viên Barnett báo Wichita Eagle-Beacon *(đã giúp viết bài về Tết,*

kèm phía dưới) , nhờ đến phỏng vấn trưởng phòng nhân viên hãng MBPXL và phổ biến trên mặt báo các nhận xét về khả năng làm việt của người tị nạn Việt Nam trong hãng. Người viết chia sẻ các khó khăn trong công tác tìm kiếm việc làm cho người tị nạn, bởi các chủ nhân chưa sẵn sàng nhận người tị nạn, còn nhiều hoài nghi về khả năng làm việc của người tị nạn. Trong khi đó thì cơ quan trung ương không muốn cho người tị nạn nhận trợ cấp Welfare. Còn về phía người tị nạn chúng tôi, không muốn nhận trợ cấp xã hội mà chỉ muốn đi làm, họ chấp nhận làm over time, chấp nhận làm cả ngày Thứ Bảy, Chủ Nhật. Người tị nạn chúng tôi rất thông minh, chỉ nhìn qua là bắt chước làm được ngay. Có nghĩa là người viết ca bài " con cá nó sống vì nước"... để mong được sự tiếp tay từ phía báo chí.

Trở lại với ý nguyện của nhóm anh em " độc thân" nói trên, người viết đề nghị Sơ Angela *(thuộc Perpetual Help/PPH Center, nơi mà người viết làm việc trước đây)* xin mở lớp học dạy tiếng Anh sau giờ hành chính - Đề nghị Sơ James (cũng tại PPH Center) dạy luyện thi GED cho một số người có nhu cầu.

Người viết đến gặp ông William bên sở SRS *(trợ cấp welfare, phụ trách Asian clients)* để tìm hiểu thông tin cần thiết, hướng dẫn làm sao có được danh sách các hãng xưởng cần người làm, và điều kiện ...Người viết quen ông William vì mỗi khi có người trên 65 tuổi, không có khả năng đi làm thì nạp hồ sơ xin trợ cấp, và người viết làm công việc đưa rước và thông dịch.

Ông William giới thiệu người viết với một viên chức bên sở Job Servcies tên Larry. Người viết hỏi thăm về các hãng xưởng cần người làm mà không đòi điều kiện chuyên môn, về hãng máy bay cần những thợ loại nào và điều kiện ra sao ...Ông Larry cho người viết tên và địa chỉ một số hãng cần người lao động chân tay, còn việc làm tại các hãng máy thì chưa được vì cần nghề chuyên môn, nhất là phải có thẻ thường trú.

Hỏi về nghề chuyên môn, thì ông cho biết sơ qua ngành nghề mà các hãng máy bay tuyển dụng, như xử dụng các loại máy cắt, khoan, tiện hoặc kém lương, thời gian huấn luyện ngắn hơn thì làm sheet metal worker. Hỏi về trường dạy các loại nghề nêu trên thì ông ta cho hay có thể học tại trường Votech.

Năm 1976, trong số các hãng xưởng không đòi hỏi chuyên môn, có hãng MBPXL là nhận nhiều người, còn hãng Kreonite ở khu trung tâm, hãng giặt, hãng may phía Nam nhận số ít.   Khu phía Tây có hãng mộc, hãng Sanders là nhận nhiều người, còn nhiều khác hãng chỉ nhận 1 hoặc 2 người.

Về việc tìm kiếm nhà cửa, thì thường kiếm các khu chung cư tại khu trung tâm cho thành phần có gia đình ít người . Đối với người tị nạn gia đình đông người cần 2 phòng trở lên, nhất là từ trại tị nạn bên Thái Lan mới đến,   người viết đưa   về khu North East *(Oliver & 29th - khu Mỹ đen , rẻ tiền và có đủ đồ dùng - và gần hãng MBPXL - Có thời gian khu này có trên 50 gia đình, một thời gian sau khi ổn định, họ rời đi khu khác theo sở thích).* Tuy nhiên khu này vào các ngày cúối tuần cũng tụ họp ăn nhậu, và cũng chia sẻ thông tin về cuộc sống, giống như khu độc thân.

Các thông tin về các ngành nghề chuyên môn tại trường votech, và lớp Anh ngữ và GED tại trung tâm PPH Center đã chia sẻ lại thông tin đến anh em, để ai muốn thăng tiến, có nghành nghề ổn định thì tùy nghi định đoạt . Cuối năm 1976 hãng MBPXL mở "ca hai" làm từ chiều đến khuya, nên số người tham dự lớp học Anh ngữ đông hơn, và đã có một hai người khá Anh ngữ học điều hành máy tiện tại trường votech để chuẩn bị cho tương lai.

Xin mở ngoặc để viết vài hàng về hình ảnh về Têt Bính Thìn 1976- Email trước có đoạn văn về vụ bà Thị Trưởng thành phố Wichita Connie Peters mặc áo dài đến tham dự. Vì hầu hết số người nhận email đến sau năm 1978, cho nên thiếu dẫn chứng cụ thể thời khó thuyết phục... Để làm tin, kèm theo là hình ảnh... người viết nhờ phía nhà báo chụp tấm photo bà Thị trưởng với cô thợ may áo dài hồi Tết Bính Thìn, 1976.
Còn tiếp
DV

Bài báo phía dưới copy từ báo Wichita Eagle-Beacon (1976)

MAYOR PETERS WEARS OADAI AT TET GATHERING
New clothes are part of Tet tradition

Vietnamese Tet Holiday Marked by New Wichitans

By PATTY BURNETT
Staff Writer

Tet is to the Vietnamese what Halloween, Thanksgiving, New Year's and birthdays — all rolled into one — would be to Americans.

And with an appropriate degree of festivity, about [illegible] Vietnamese celebrated their first Tet in Wichita over the weekend.

The main event of the three-day Tet Nguyen Dan, or New Year's, was a gathering Sunday at Church of the Magdalen. Sponsor of the celebration was Catholic Social Services, one of several agencies in Wichita which has helped the families who fled from North Vietnamese rule adjust to new lives.

And they delighted in explaining their traditions to Americans attending, including Mayor Connie Peters.

The mayor wore an oadai [illegible] of ruby red velvet, made for her by Vinh Hao Thi Nguyen, a [illegible]-year-old Vietnamese woman sponsored by the St. Thomas Aquinas Parish.

The oadai is an Oriental tunic slit at the sides, under which women wear white or black pants.

Vinh Hao made seven oadais for friends and family to wear during this Tet. New clothes are a Tet tradition.

THE MAYOR SAID her oadai was one way she is learning about the ways of the Vietnamese, a kind of learning from which she believes America as a whole will benefit.

[illegible], who has lived in Wichita [illegible] years

TWO YOUNG VIETNAMESE ENTHUSIASTICALLY JOIN IN TET OBSERVANCE
Only red watermelon seeds were missing from the traditional feast

Mayor Peters wears ao dai at Tet gathering
New cloths are part of Tet tradition

Only red watermelon seeds were missing from the traditional feast